

posebej poudariti, da so udarjeni kraji najhujše prizadeti glede živinoreje. Lani je bilo pomanjkanje krme, letos pa je po tej toči sploh ne bo, ker je seno zbito v zemljo, da si trava niti do otave ne bo opomogla.

Prebivalstvo naših najlepših krajev proti severni meji je obupano in nujno potrebno

pomoči, ki bi pa morala biti izdatna in predvsem pravočasna.

O strašni vremenski nesreči sta bila koj obveščena banska uprava in okrajno načelstvo Maribor levi breg, da ukreneta potrebno in najbolj oškodovanim takoj priskočita na pomoč.

Po svetu

Novi romunski zunanji minister. Romunski zunanji minister Gafencu je 1. junija odstopil iz zdravstvenih razlogov. Na njegovo mesto je bil imenovan dosedanji prometni minister Gigurcu, za prometnega ministra pa dosedanji glavni ravnatelj romunskih državnih železnic inženir Makoves. Novi zunanji minister Gigurcu pripada narodnemu protijudovskemu pokretu in je velik prijatelj Nemčije. Izpremembra v romunskem zunanjem ministrstvu ne pomenja nove smeri v zunanji politiki, ki bo postala popolnoma ista, kakor je bila doslej.

Francozi molijo. Stiska domovine je velika, zato se francosko ljudstvo trumoma zbira v cerkvah, da izprosi domovini pomoč od Boga. Vršijo se javne službe božje, ki se jih ljudstvo udeležuje v velikih množinah. Zlasti mladina se obrača v gorečih molitvah do Boga. Poročali smo že, da se je take javne božje službe udeležil predsednik francoske republike Lebrun. Udeležila sta se molitvene

prirejitve v veličastni cerkvi Matere božje predsednik vlade Reynaud, zunanji minister Daladier, generali, ki niso zaposleni na bojišču, itd. Posebno prisrčna in ganljiva je bila molitvena pobožnost pri grobu sv. Genovefe, varuhinje Francije (umrla 512 v Parizu), ki je pokazala svojo čudovito moč in pomoč za časa vpada Hunov v Francijo leta 451. Parižani imajo v to svojo svetnico veliko zaupanje. Kadar je stiska največja, ponesejo njene svete ostanke v procesiji po pariških ulicah. To se je po dolgem času pretekli mesec zopet zgodilo. Hrib, na katerem stoji cerkev z grobom sv. Genovefe, je kar odmeval od molitev stotisočih, ki so ga od vseh strani obsuli in dolge ure na glas molili. Molitve vplivajo na ljudstvo pomirjevalno ter vzbujajo zaupanje in pogum.

Svetnica, krščena od očeta. Dne 2. maja je papež Pij XII. proglasil za svetnico sestro Marijo Evfrazijo Pelletier, ustanoviteljico reda sester Dobrega pastirja. Življenje te svet-

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 19. maja 1940!

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

nice je poteklo v molitvi, delu in borbi. Premagati je morala mnogo, mnogo težav. Začele so se te težave že ob njenem rojstvu. Rojena je bila leta 1796. v času, ko je v Franciji divjala revolucija, ki se je začela leta 1789. Katoliški duhovniki in katoliški veri zvesti laiki so na tisoče končali svoje življenje kot mučeniki pod rabljevo sekiro. Javna služba božja je bila prepovedana. Takrat je prišla Marija Pelletier na svet. Ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika, da bi novo rojeno dete krstil, je to storil lastni oče. Kdo bi si takrat mogel misliti, da bo iz tega slabotnega, v sili krščenega otroka vzrastla velika svetnica katoliške Cerkve?

Maršal Rudolf Graziani, šef italijanskega generalnega štaba

General Henrik Gulsan, poveljnik švicarske vojske

Švicarski zvezni predsednik Pilet-Golaz pri pregledovanju vojske

Radi vojne je bilo na Holandskem mnogo ribičev ob kruh in zaslužek.

»Potem je vse prav. Če boš ti z menoj, bodo jeziki kmalu utihnili.«

»Kako misliš, Jurij?«

»Po vsem šentanelu jezika, da sva si midva navzkriž, da sva kakor pes pa mačka. Ljudje seveda so veseli, da imajo koga obirati. To veselje jim morava skaziti. Ali mi hočeš pomagati?«

»Pa še kako rada! Povej, kaj naj storim!«

»Z menoj moraš držati v vsem in povsod. Tako bodo ljudje spoznali, da sva enega srca in enih misli.«

»Da, to naj ljudje spoznajo!«

»Pa ne bodo verjeli, če hodiš ti svoja pota.«

»Kakšna pota, Jurij?« se je zdržnila.

»Najprej — najprej,« je začel nerodno, »najprej: pot v cerkev... Jaz ne hodim več v cerkev, ker mi je to pod častjo... Ti pa venomer letaš tja — še celo ob delavnih.«

»Za božjo voljo, Jurij, tega mi vendar ne moreš zameriti.«

»Če me imaš res rada, moraš tudi ti opustiti cerkvanje,« ji je povedal naravnost.

»Za Krščovo deli,« je žena zavpila, »ali si upaš kaj takega zahtevati?«

»Ali si ti upaš reči na mojo besedo: ne?«

»Je huda nesreča, da ti svoje nedeljske dolžnosti ne izpolnjuješ; zdaj pa bi jo naj še jaz opustila, kaj?«

»Prva dolžnost, ki jo žena ima, je ta, da je svojemu

možu pokorna, da tega spoštuje, da s tem drži v dobrem in hudem. To si mi pred oltarjem obljubila.«

»Najprej moram Boga poslušati.«

»Boga jaz tudi poslušam. Ti pa poslušaj fajmoštra, ta pa je moj najhujši sovražnik.«

»Za sveto voljo, nehaj že s to prazno besedo! Fajmošter mislijo le dobro.«

»Ha, kako dobro misli, to imam črno na belem v žepu. Na, le pogled!«

Vrgel ji je župnikovo pismo na mizo, zraven ga je spet streslo po vsem telesu, taka jeza ga je imela. Tilka je naglo preletela z očmi pismo in ga vrnila, češ:

»V tem pismu ni vendar čisto nič, kar bi te moglo užaliti. Opominjajo te, zraven pa dobro mislijo.«

»Tako, tako, to si ti našla v pismu? Kaj več pa ne, ha? Tega nisi videla, da sem brez poštenja, da sem slab gospodar, da nisem vreden spoštovanja.«

»Ali se ti meša?«

»Meša se tebi... Jaz že davno vem, kdo ljudi proti meni hujska: nihče drug ko fajmošter. Še naju bi rad razdvojil in hoče še tebe proti meni nahujskati. Prav zaradi tega morava biti eden za drugega, naj vidi, da med naju ne bo prepira zasejal.«

»Moj Bog, saj vse to ni res; krivico delaš gospodu.«

»Kaj, ti ga zagovarjaš? Mojega sovražnika? Zdaj vem, koliko me imaš rada.«

kor mlademu vojaku veselo presenečenje.

Igralnica v zaklonišču. Angleški list »Daily Mail« poroča o dogodku, ki priča, kako si znajo temni elementi pomagati tudi v današnjih časih in kako znajo tudi zaklonišča pretvoriti v torišča, kjer lahko žive sleparsko življenje. Londonska policija je opazila, da vlada okoli nekega zaklonišča nenavadno živahen promet. Ljudje so prihajali in odhajali tudi v takih časih, ko ni bilo zatemnitve in letalskih napadov. Pred zakloniščem je sicer hodil običajni čuvar, ki pa se ni mnogo brigal, kaj delajo in česa iščejo ljudje v zaklonišču. Naposled so stražniki nekega dne obkolili zaklonišče in ravno pravi čas se preprečili čuvarju, da ni

Probojno orožje moderne vojske

Probojno orožje moderne vojske so motorizirane oklopne enote: oklopni avtomobili in razne vrste tankov.

Tanki med svetovno vojno

Tankov so se prvi začeli posluževati Angličani med svetovno vojno. Te vrste orožja je poseglo prvič v boj 16. septembra 1916. Prvi tanki so bili nerodni, zelo težki in za posadko skrajno nevarni vojni vozovi. Vojaštvo je v njih trpelo zaradi silne vročine in dušilnih plinov, katere so razvijali stroji.

Do velikega pomena so se povzpeli tanki kljub neokretnosti in neznamitni brzini 7 km na uro v bitki pri Cambraju 20. novembra 1916. Takrat jim že niso bile bodeče žice nobena zapreka. Neovirano so vozili preko strelskih jarkov. Kroglice iz puške in strojnic jim niso mogle do živga. Izborno se je obneslo to orožje v napadih na utrjene postojanke v Flandriji.

Tanki danes

Od svetovne vojne do današnje so se tanki tako razvili, da so postali z brzi 70 km na uro in z najmočnejšimi oklopi odločilno orožje. Vsaka moderno militarizirana država se je trudila, da je motorizirano napadalno orožje kolikor mogoče izpopolnila in si ga čim

več oskrbela. Dosedanji potek te vojne je dokazal, da so ravno nemški tanki zavojevali Poljsko, Holandsko ter Belgijo in posegajo z največjimi uspehi ter silovitostjo v boje med Nemci ter zavezniki.

Sestav oklopne divizije

V vojnih poročilih dnevno čitamo o poseganju motoriziranih divizij v bitke. Za boljše razumevanje nadaljnjega poteka vojne bomo v naslednjem razložili: Kaj je motorizirana ali oklopna divizija?

Sedanja vojna z motoriziranimi enotami ima predvsem značaj presenečenja. Njihov napad se mora izvršiti iznenada, brez opozarjanja očnega topniškega streljanja, če se le da ponoči. Sestav oklopne divizije pri nenadnih napadih je tale: najprej pride izvidniška skupina motociklistov in avtomobilov, ki so opremljeni s strojnimi, nato sledi jedro tankov težje in lažje vrste, za katerim brzi rezerva kakih 130 tankov. To je probojna sila ali železna pest. Tej sili, ako ji uspe proboj, sledijo trije bataljoni pehote na tovornih avtomobilih in motornih kolesih. Za temi

Ali si že obnovil naročnino?

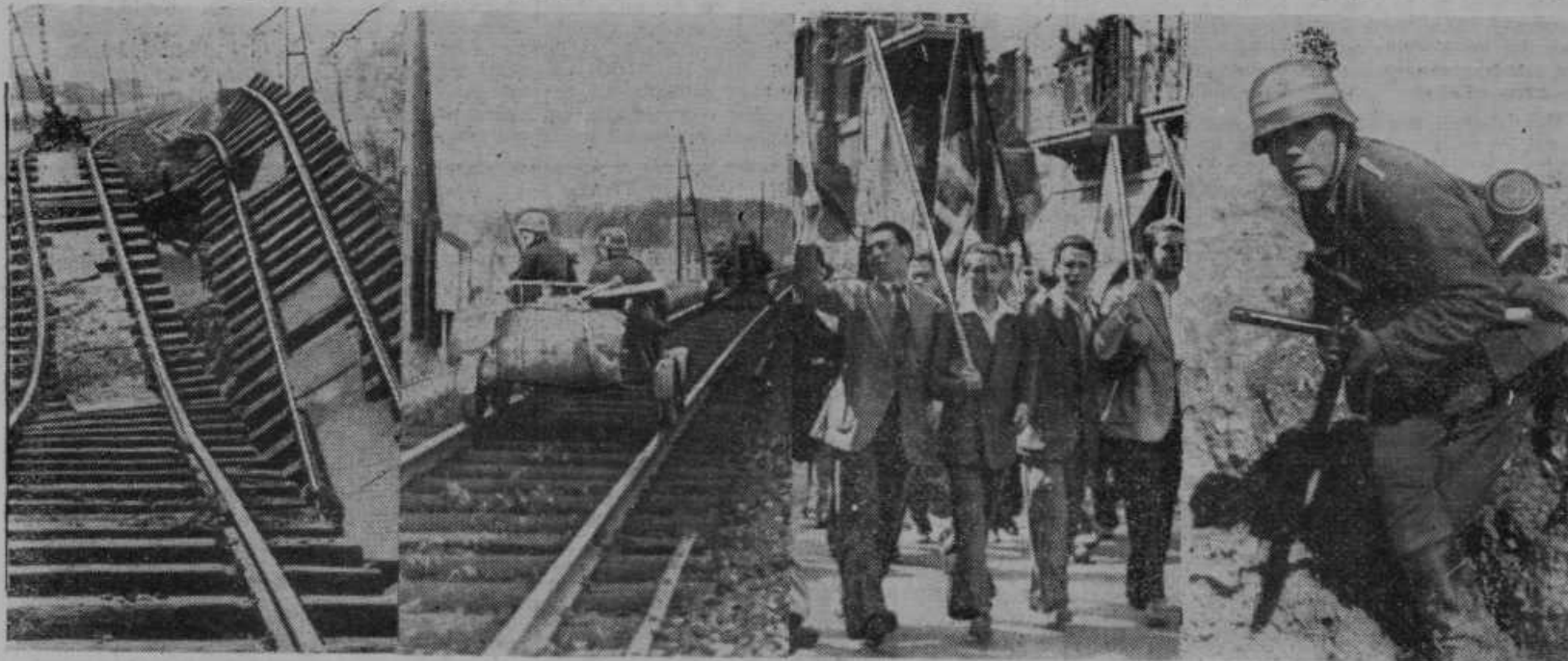
pridruži motorizirano topništvo — 24 topov kalibra 105 mm.

Tri vrste tankov in posadka

Opisu sestava oklopne divizije je treba dodati, da pozna moderna vojska tri vrste bojnih vozov: lahke, srednje in težke. Lahki so najbolj gibčni, imajo pa najtanjši oklep. Srednje težki tanki so bolj zavarovani proti izstrelkom, zato so že počasnejši, a težki tanki, ki imajo do 8 cm debele oklope, so najpočasnejši. Poleg posebnih topov zoper tanke so izumili tudi tanke, ki jim je glavna naloga boriti se proti tankom samim.

Tankom nastavljajo na pot pri prodiranju tudi razne zapreke in pasti. To so betonirane zapreke v posebnem sestavu, preko katerih tank ne more, dalje železje, katero tank ne more prelomiti, jame, v katere se tank vrne, polja, ki so podminirana in eksplodirajo, ko privozi tank nanje, v gozdovih pa križem nametana drevesna debla, preko katerih se more tank zelo počasi gibati ali pa se sploh zaustavi.

Zelo težaven je položaj posadke v tankih. Vojaštvo v bojnih vozovih ne ve, kaj se godi okrog njega. Mnogo morajo prenesti, ker sta hrup in vročina v tanku peklena, zlasti v bitki. Periskop je edino oko, skozi katero opazujejo v tanku okolico, a povelja se prenašajo preko radijskih sprejemnikov in oddaj-

Železniška proga v Belgiji po napadu angleških bombnikov

Nemške čete prodirajo v Belgijo na dresinah

Italijanska mladina se navdušuje za vstop Italije v vojno

Eden izmed vojakov nemške napadalne čete

izginil v notranjost. Slutnje policije so se uresničile. V zaklonišču je bila po vseh pravih urejena igralnica, kjer so posestniki igrali razne prepovedane igre za denar. Imela je srečno roko, kajti v varnem zaklonišču je našla nekoliko hazarderjev ter mnogo sumljivih tipov obojega spola.

Najstarejša »Maginotova« črta. Dva tisoč let, preden so začeli Francozi graditi svojo Maginotovo črto, so se njihovi predniki, stari Galci, na sličen način zavarovali proti tujim navalom. Sedaj so odkrili ostanke starih utrd, s katerimi so se Galci branili napadov Hunov in drugih tujih ljudstev. Te obmejne utrdbe so pa nastale že pred dvema tisočletjema.

»Ko bi ti vedel, kako rada te imam, bi drugače govoril.«

»Z besedami me ne prepričaš; ljubezen je treba z dejanji, z žrtvami izpričati.«

»Na vsako žrtev sem pripravljena, ki ni zoper božje zapovedi, prav na vsako.«

»Božja zapoved je, da morata biti mož in žena enih misli.«

»Lepo te prosim, pusti te neumnosti!«

»Jaz pa ti pravim, pusti ti svojo trmo, če ti je kaj za mojo ljubezen. Ukloni se in drži z menoj!«

»Vse dam za tvojo ljubezen — le svoje vere ne... Moja vera mi je čez vse.«

»Torej se ne vdaš?«

»Ali res kaj takega zahtevaš od mene?«

»Brezpogojno.«

»Nikoli se ne bom vdala. V cerkev bom hodila. Boga ne bom pustila.«

»To se pravi, da fajmoštra nočeš pustiti. Premisli si! Ali boš čisto na moj kraj ali pa nič.«

S temi besedami je zapustil sobo in je šel dol v gostilno. Ker ni bilo gostov, je vzel časniki s stene in se je navidez poglobil v branje. Ni pa bral, ampak je vrtal po svojih mislih... Tilka torej ga noče ubogati. Ali more tako ženo še ljubiti? Mora jo ljubiti, z vsem srcem se je oklepa, ne more drugače. Toda pod komando se ji ne bo dal. To je danes videl, da je njena ljubezen

močnejša od njene trme. Si bo že še premislila, ko bo videla, da on ne popusti.

Podobne misli so obhajale Tilko, ko je sedela v družinski sobi. Ni se jokala, čutila je tiho zadovoljstvo, ker se je moževi nekrščanski zahtevi tako vztrajno uprla. Upala je, da ga bo z ljubeznijo že še spreobrnila. Saj ga je s potrpljenjem že večkrat potolažila. Tudi to je vedela, da jo ima rad. Saj ji je še danes rekel, da si ne ve večje nesreče, kakor če bi spoznal, da ga ona nima več rada. Ljubezen dela čudeže. Sicer pa naj pride karkoli, svoje vere ne bo zatajila. Rajši bi umrla, kakor da bi se Bogu in cerkvi izneverila.

Drugo jutro, bila je nedelja, se je nedelno oblekla in šla k opravi. Ko se je vrnila, jo je mož mrko pogledal, rekel pa ni nič. V četrtek je bilo Križovo. Tilka je šla spet v lepi prazni obleki k prvi maši, popoldne pa še k večernicam. Ko se je vrnila, se je mož obregnil:

»Ti nalašč toliko v cerkev letaš, da bi mene jezila.«

»Kaj še, Jurij!« je odgovorila prijazno. »Ti me skrbiš in moram veliko moliti zate.«

»Je čisto nepotrebno. Bolje bi bilo, da bi ubogala.«

»Saj veš, Jurij: Boga moramo bolj poslušati kakor ljudi.«

»Rečem ti, da se boš zaradi svoje trme še bridko kesala. Mož in žena ne moreta ostati skup, če vleče eden sem, drugi tja.«